

(KO11/3)

"Zelfs om een brood te kopen ga je opgemaakt de deur uit" **BIO-INGENIEUR INGE JONCKHEERE VERHUISDE VOOR HAAR JOB NAAR ROME**

KORTRIJK Op zondag 27 november is het opnieuw de Dag van de Wetenschap. Bio-ingenieur Inge Jonckheere (39), getogen in Kortrijk, behaalde in 2005 haar doctoraat in de satellietkunde (remote sensing) aan het departement Bioingenieurswetenschappen van de Katholieke Universiteit Leuven. In het dagelijks leven is ze verantwoordelijk voor de organisatie en coördinatie van een team van remote sensing experts in de Food and Agriculture **Organisation (FAO) van** de Verenigde Naties in het Bosbouw departement. Voor haar job verhuisde Inge naar Rome. m minung thuislant

Wetenschapster Inge Jonckheere: "De liefde voor de wetenschap zit in mijn genen." (GF)

ter woon ik er nog altijd! De aanpassing aan mijn nieuwe omgeving in Rome verliep redelijk vlot. Rome is heel verschillend van Milaan, opener sfeer in alle opzichten, chaotischer en groter ook, maar als expat heb je natuurlijk wel structuren die je helpen om dingen geregeld te krijgen."

REMOTE SENSING Haar interesse voor remote sensing (satellietkunde) kan Inge dagelijks kwijt in haar job. "Mijn specialiteit in mijn vakgebied is data analyse van optische satellietbeelden en algoritme ontwikkeling voor toepassingen in vegetatie (bossen). Momenteel ben ik bezig aan een wetenschappelijk onderzoeksproject, waarbij we in de context van de klimaatsverandering manieren onderzoeken om degradatie van bossen in de tropen in kaart te kunnen brengen."

"Mijn job houdt in dat ik regeringen in ontwikkelingslanden help bij het opzetten van technische infrastructuren en analyse van satellietbeelden van hun land om zo de bosarealen te berekenen die

Organisation (FAO) van de Verenigde Naties in het Bosbouw departement. Voor haar job verhuisde Inge naar Rome. Haar nieuwe thuislocatie bevalt haar enorm.

DOOR INEKE COOLSAET

Inge weet Rome, die ondertussen al zeven jaar haar thuishaven is, enorm te waarderen. "Ik woon aan het Vaticaan, in de Borgo, dat is de wijk die vroeger instond voor de diensten van de paus en Vaticaanstad, een heel typische Ro-

Wetenschapster Inge Jonckheere: "De liefde voor de wetenschap zit in mijn genen." (GF)

"Ik mis wel een beetje de down-to-earthness van onze West-Vlaamse inborst"

meinse wijk die als het 'salon van de paus' wordt beschouwd. Het is enorm leuk om in Rome te wonen."

"Het is een fantastisch mooie stad die veel historische gebouwen herbergt. Je kan er bijna het hele jaar door van mooi weer genieten en lekker eten. Rome is daarentegen ook vooral veel chaos, zowel letterlijk als figuurlijk. Dit uit zich bijvoorbeeld in het belabberde openbaar vervoer en het chaotisch verkeer, het vele zwerfvuil en de inefficiëntie van de vele stadsdiensten. Daarbij komt nog dat de crisis in Italië niet te onderschatten is, maar het is hier veilig. Dat vind ik uiteraard ook heel belangrijk."

WEST-VLAANDEREN

DB242814D6

Inge woont graag in Rome, maar mist toch een stukje van de West-Vlaamse roots. "Ik mis de downto-earthness van onze West-Vlaamse inborst, de no-nonsense aanpak. Hier in Rome is alles drama en gecompliceerder. Je kan niet zomaar in je trainingspak een brood kopen. Romeinen zijn heel erg op uiterlijk, de 'bella figura' gesteld, smaak en stijl is alles voor hen. Je moet dus altijd gekleed zijn voor de gelegenheid, zelfs een brood kopen doe je niet onopgemaakt."

"Als buitenlandse geraak je met veel weg natuurlijk. Natuurlijk geniet ik van het mooi weer, de zee en de bergen vlakbij en ben ik blij dat ik de grijze hemel van West-Vlaanderen achter mij kon laten. Familie en vrienden mis ik soms, maar ik kom dan ook regelmatig terug en ik krijg veel bezoek in Ik ben heel nieuwsgierig van karakter en ook een beetje een duizendpoot"

Rome. Met de goede verbindingen België-Italië met het vliegtuig ben ik nooit ver weg."

EXPERTISE OPDRACHT

Voor haar huidige job in de Food Agriculture .Organisation and (FAO) van de Verenigde Naties in het Bosbouw departement verhuisde Inge van ons land naar Rome. "In het middelbaar gingen we op reis naar Rome. Ik heb ooit een semester een Erasmusuitwisseling gedaan in Milaan. Daar heb ik toen Italiaans geleerd en op die manier een goede band met Italië opgebouwd. Een paar jaar geleden werd ik gecontacteerd door het Food and Agricultural Agency (FAO) van de Verenigde Naties voor een expertise-opdracht toen ik nog lesgaf aan de Universiteit van Leuven en in Straatsburg woonde."

"Het hoofdkantoor van de FAO is gevestigd in Rome, vlakbij Circo Massimo en ik heb dan ook niet geaarzeld om voor een paar maanden naar hier te komen. Ik kwam oorspronkelijk voor vier maanden, maar nu bijna zeven jaar lagen." "Mijn job houdt in dat ik regeringen in ontwikkelingslanden help bij het opzetten van technische infrastructuren en analyse van satellietbeelden van hun land om zo de bosarealen te berekenen die dan toelaten om de bossen beter te beheren en zo het land toelaten deel te kunnen nemen aan compensatiemechanismes voor de koolstofkredieten, kortom veel reizen en capacity building gelinkt aan nieuwe technologie. De laatste tijd werk ik het meest in Azië (Sri Lanka, Bhutan en nu Myanmar). We hebben ook een groot project met Brazilië, toch een van de pioniers in het opvolgen van bossen, met name het Amazonewoud."

De passie voor wetenschap ontstond bij Inge heel geleidelijk. "Ik ben heel nieuwsgierig van karakter en een beetje een duizendpoot. Via de brede wetenschappelijke basis van de bio-ingenieursopleiding ben ik in de wereld van space science en satellieten terecht gekomen. Dit domein stond toen helemaal niet waar we nu staan (cloud computing, Google, GPS zijn nu standaard voor bijna iedereen), dus het sprak me wel aan om zoiets met 'space' te doen. Ik heb ooit nog meegedaan aan de examens voor astronaut, maar werd afgekeurd wegens het dragen van een bril. Van thuis uit werd de interesse voor wetenschap aangewakkerd. Mijn moeder, Christiane Duportail, werkt in het onderzoeksteam Biochemie & Moleculaire Biologie van de vakgroep Geneeskunde aan de KULAK. De liefde voor de wetenschap zal dus wel in de genen zitten", besluit Inge.